

حکومت وحدت ملی

با گذشت صد روز، هیچ

دست آوردی ندارد!

گفته می شود که علت اصلی تاخیر در معرفی کابینه جدید از سوی رئیس جمهور مذكرات پنهانی او با اعضای ارشد گروه طالبان بوده و تلاش دارد که در کابینه بعضی از اعضای ارشد گروه طالبان را به معرفی گیرد.

تولد پیامبر (ص) هدف غائی

خلقت

حجت السلام و المسلمین سید عبدالعزیز ضیایی: باران که در فصل بهار می بارد رحمت است زیرا خاصیت زندگی دارد و زمین مرده را حیات می بخشد، پیامبر گرامی اسلام(ص) نیز علت غایی خلقت و وجودش رحمت برای همه ما سواالله است

۳

۲

دموکراسی در حاشیه، دموکراسی بی صلاحیت

این در حالی است در برگزاری انتخابات اخیر شوراهای ولایتی که همزمان با انتخابات ریاست جمهوری به تاریخ ۱۶ حمل سال جاری خورشیدی برگزار شد اما و اگرهای فراوانی وجود داشت؛ با وجود همه اینها، نتایج این انتخابات بحث برانگیز، سرانجام پس از پایان یافتن تنش های انتخابات ریاست جمهوری، اعلام شد و به رغم اعتراض های شدیدی که در برخی مناطق ایجاد شد و همچنین ادعاها در زمینه دستبرد کمیسیون انتخابات در فهرست نهایی نتایج انتخابات، این شوراها در سراسر کشور، آغاز به کار کردند. در صفحه ۳

در صفحه ۲

یادداشت

طالبان سیاسی می شوند؟

سید مظفر دره صوفی

سفر هیئت طالبان به چین، گفت و گوها و گمانه زنی های زیای را سبب شده است. برخی بدین گمان اند که رفت و آمدهای سیاسی طالبان نتیجه مذاکرات فشرده ای اشرف غنی رئیس جمهور افغانستان با سران چین است که بعد از احراز مقام ریاست جمهوری به چین رفت و در سخنانی که در آن کشور بیان داشت از سران چین خواست که به روند صلح افغانستان کمک کند و بر پاکستان فشار وارد آورد تا طالبان را وادار سازد تا پای میز مذاکره با حکومت افغانستان بنشینند.

حال این گفت و گوها به ثمر نشسته باشد یا نه، این طالبان هستند که گویا، ابتکار عمل را در دست گرفته و این فاز جدید را می خواهند بپیمایند. بنابراین حداقل بخشی از طالبان از قید و بند سیاست مداران پاکستانی خارج شده و به این نتیجه دست یافته اند که با خشونت به مقصد هرگز نه خواهند رسید. از این جهت است که تصمیم گرفته اند که همانند آدم های متمدن به جای بازی با اسلحه با الفاظ و گفتمان های سیاسی به بازی بپردازند. امتیازها را بدون خطر کردن با جان مردم به دست آورند. اما؛ پاره ای از تحلیل گران بدین گمان اند که طالبان گروهی است که با اشارت دیگران عمل کرده، به نظر نمی رسد که ...

ادامه در صفحه ۳

سناتوران خواهان بررسی دقیق رویداد ولسوالی سنگین شدند

این وضعیت آزاد کنید و یا ما را به طالبان بسپارید.» او افزود که مسوولین حکومتی و مسوولان نیروهای امنیتی در این ولایت باید تبدیل شوند و مجرمان مجازات شوند.

سناتوران در حالی خواستار اعزام هیات می شوند که هیات تعیین شده از سوی رئیس جمهور برای بررسی دقیق رویداد سنگین روز شنبه به این ولسوالی سفر کرد.

یکی از اعضای این هیات گفته است روستایی که در آن مراسم عروسی بود در کنترل طالبان است و قضاوت درباره ی چگونگی این رویداد هنوز زود است. باشندگان محل گفته اند که این موشک هنگامی به این مراسم پرتاب شد که جنگ میان نیروهای امنیتی و طالبان جریان داشت.

برخورد هاوان به مجلس عروسی در ولسوالی سنگین ولایت هلمند باید با جدیت و دقت بررسی شود، باید یک هیات حقیقت یاب به منطقه اعزام شود تا معلوم شود که این حادثه یک توطئه نباشد برای بدنام کردن اردوی ملی.»

بسم الله افغان مل و محمد علم ایزدیار اعضای دیگر مجلس سنا نیز خواهان اعزام هیات حقیقت یاب به ولسوالی سنگین شدند.

فضل الهادی مسلم یار؛ رییس مجلس سنا نیز ضمن محکوم کردن این حادثه، خواهان بررسی جدی این رویداد شد. این در حالی است که شیر محمد آخوندزاده، عضو دیگر این مجلس در گزارشی که از سفر هلمند ارائه کرد عنوان داشت: «مردم در ولسوالی سنگین ولایت هلمند می گویند یا ما را از

اعضای مجلس سنا با اشاره به قضیه شلیک هاوان به یک محفل عروسی در ولسوالی سنگین، خواستار بررسی جدی این رویداد و روشن شدن قضیه شدند.

به گزارش خبرگزاری آوا، به گفته سناتوران، ممکن است این حادثه یک توطئه باشد برای بدنام کردن اردوی ملی و به این دلیل باید این حادثه با جدیت و دقت فراوان بررسی شود.

اعضای این مجلس حادثه برخورد هاوان به مجلس عروسی در جریان جنگ نیروهای دولتی با مخالفان مسلح دولت را در ولسوالی سنگین ولایت هلمند مشکوک دانسته و خواهان دقت در بررسی های این رویداد شدند.

علی اکبر جمشیدی، عضو سنا گفت: قضیه

تحلیل

فلسطین؛ مبارزه با اهرم حقوق بین الملل

یک روز پس از درخواست مقامات فلسطینی برای پیوستن به دیوان بین المللی کیفری، رژیم اسرائیل اعلام کرده که روند انتقال درآمدهای مالیاتی فلسطینیان را متوقف می کند. این درآمدها منبع اصلی تامین بودجه دولت فلسطینی است.

به این ترتیب، حدود ۱۲۵ میلیون دالری که در ماه میلادی گذشته به نیابت از مقامات فلسطینی دریافت شده، به دولت فلسطینی تحویل داده نخواهد شد.

صائب عریقات؛ از مقامات فلسطینی این اقدام اسرائیل را یک «جنایت جنگی جدید» توصیف کرده است.

با وجود مخالفت اسرائیل و آمریکا، درخواست فلسطینیان برای پیوستن به دیوان بین المللی کیفری روز جمعه، دوم جنوری، ارائه شد.

در صورتی که درخواست فلسطینی ها برای پیوستن به دیوان بین المللی کیفری پذیرفته شود، آنها می توانند اسرائیل را به اتهام ارتکاب جرایم جنگی در مناطق اشغالی تحت پیگرد قرار دهند.

روز چهارشنبه گذشته، محمود عباس اسانامه رم را که پیمان بنیادین دیوان بین المللی کیفری به شمار می رود، امضا کرد.

به این ترتیب، به باور کارشناسان، اکنون مبارزه فلسطین با رژیم اسرائیل وارد عرصه بین المللی شده است؛ جنگ نرم با اهرم حقوق بین الملل.

پس از آنکه فلسطین سال گذشته از سوی اعضای مجمع عمومی سازمان ملل، به عنوان کشور «ناظر غیر عضو» پذیرفته شد، تلاش های این کشور برای عضویت در کنوانسیون های معتبر بین المللی در حوزه حقوق جنگ نیز افزایش یافت.

عضویت در دیوان بین المللی کیفری نیز یکی از این تلاش هاست.

اکنون با امضای اسانامه رم از سوی دولت فلسطین، این دیوان تا ۶۰ روز آینده فرصت دارد؛ تا درخواست مقامات این کشور برای عضویت در این دیوان را مورد بررسی قرار دهد.

مشخص نیست که تحت فشار امریکا و با مخالفت های شدید رژیم اسرائیل، آیا سرانجام با این خواسته فلسطینی ها موافقت خواهد شد یا نه؛ ... ادامه در صفحه ۲

جنگ بردارند در غیر آن با قهر ملت روبرو خواهند شد. همچنین محمد الله بتاش؛ سرپرست مقام ولایت فاریاب طی سخنانی بیان کرد که از سالها بدین سو مردم فاریاب در کنار نیروهای امنیتی شان ایستاده و مستقلانه و بدون هیچ کمک خارجی علیه دهشت افگنی در جنگ هستند.

وی افزود که در این راه بیش از یک هزار تن کشته و زخمی داده اند و پس از این نیز ایستادگی خواهند کرد.

بتاش علاوه کرد که فاریاب به دلیل داشتن موقعیت استراتژیک نظامی و سیاسی، مورد توجه استخبارات کشورهای منطقه قرار گرفته است.

وی تاکید کرد که ولایت فاریاب به عنوان دروازه ولایات شمالی کشور محسوب می شود که فاریابی های با شهامت یک جا با نیروهای امنیتی و دفاعی خود این دروازه را محکم نگه داشته اند.

مزدوری را بس کنید!

از سویی دیگر مولوی اسدالله جمالی؛ رییس شورای صلح ولایت فاریاب طی سخنانی گفت که دیگر حضور نظامی نیروهای خارجی در افغانستان به پایان رسید و وقت آن رسیده تا گروه طالبان مسلح با پروسه صلح یک جا شده و دیگر بهانه جویی نکنند... ادامه در صفحه ۲

خواهند پیوست. در اولین روزهای سفر جنرال دوستم به ولایت جوزجان یک گروه ۲۰۰ نفری از طالبان مسلح به فرماندهی مولوی نعمت الله از ولسوالی درزاب این ولایت به روند صلح پیوستند.

در این گردهمایی نقیب الله فایق؛ نماینده منتخب مردم فاریاب در مجلس نمایندگان طی سخنانی گفت که ظلم و ستم طالبان مسلح دیگر از حد گذشته و مردم دیگر صبر و تحمل تداوم این قتل و تخریب ها را ندارند.

فایق با اشاره به چور و چپاول های گروه طالبان از مردم به بهانه عشر و زکات گفت: مردم ما دیگر چقدر به این گدایان و مزدوران پاکستان عشر و زکات بدهند؟ تا چه وقت زیر شکنجه این ربات های برقی استخبارات کشورهای بیگانه قرار بگیرند؟ او افزود: همین اکنون نیز گروه های کوچکی از طالبان مسلح در برخی از ولسوالی های فاریاب آمادگی دارند که

به زندگی صلح آمیز برگشته و براساس اعتمادی که به معاون اول رییس جمهور دارند تسلیم و باقی زندگی را در کنار مردم و خانواده های شان در آرامش سپری کنند.

وی همچنان از طالبان مسلح خواست تا دیگر فریب دیسیسه های دشمن را نخورده و دست از

اعلام حمایت باشندگان فاریاب از طرح «دفاع مستقلانه» جنرال دوستم

صدها تن از باشندگان فاریاب در پارک هتل شهر میمنه با حضور مقامات محلی و نظامی و نمایندگان احزاب این ولایت تجمع و از طرح دفاع مستقلانه معاون اول ریاست جمهوری اعلام حمایت کردند.

به گزارش خبرگزاری آوا، در این گردهمایی که روز شنبه برگزار شد، باشندگان و مقامات محلی ولایت فاریاب تاکید کردند که از جنگ، ترور و تخریب تاسیسات عام المنفعه توسط طالبان مسلح خسته شده اند و برای مبارزه با دشمنان و دفاع از خاک وطن، در کنار قوای مسلح کشور ایستاده و آماده هستند.

جنرال عبدالرشید دوستم؛ معاون اول رئیس جمهور در ماه جاری برای تصفیه ی بخش های شمالی کشور از حضور مخالفان مسلح به ولایت های جوزجان، فاریاب و سرپل سفر کرده و تاکید کرده است که تا ۲۰ روز دیگر هزاران جوان از مخالفان مسلح دولت در شمال کشور به روند صلح

تحلیل

فلسطین؛ مبارزه با اهرم حقوق بین الملل

ادامه از صفحه اول / اما تا همین جای کار نیز اقدام فلسطینی ها، به شدت مقامات رژیم اسرائیل را خشمگین کرده است.

نتانیا هو به تازگی در اظهاراتی جنون آمیز و مشحون از عصبیت و احساسات، هشدار داده است که اجازه نخواهد داد نظامیان جنایتکار این رژیم به دادگاه های بین المللی کشانده شوند!

این موضع گیری نشان می دهد که مهره های این رژیم غاصب و اشغالگر در برابر عدالت و قضاوت عادلانه در زمینه عملکردهای جنایتکارانه خود علیه مردم بی دفاع فلسطین، زنان و کودکان مظلوم غزه و غصب زورگویانه سرزمین های مسلمانان، تا چه اندازه هراس دارند و پاسخ یک تلاش قانونی، مشروع، حقوقی و آرام را با عصبانیت، زورگویی، تهدید و تحکم و دیکتاتوری می دهند.

رژیم اسرائیل اگر در آنچه علیه فلسطینیان مظلوم انجام می دهد محق است؛ پس چرا باید از حضور در یک محکمه مشروع بین المللی هراس دارد؟

کاری که این رژیم می کند و واکنش های جنون آسای که مقامات آن در برابر تلاش های مشروع دولت فلسطین انجام می دهند نشان دهنده آن است که اولاً اراده ای برای پایان جنایت و کشتار و خون ریزی و قتل عام غیر نظامیان از سوی این رژیم و امریکا وجود ندارد و ثانیاً، این واکنش های مضحک و کودکانه، بیانگر حقانیت تلاش های فلسطینیان برای رساندن صدای خود به گوش جهانیان است.

در جنگ اخیر غزه مشخص شد که جهان با فلسطین است و اکنون هیچ فریادی در جهان به رغم سلطه ظلم و ارباب ستم بر سرنوشته جهانیان، از سوی مردم، بی پاسخ نمی ماند.

در این میان، تلاش های مذبحخانه نتانیا هو برای متوقف کردن عزم و اراده فلسطینیان در رساندن صدای اعتراض و دادخواهی خویش به گوش جهان، نشان می دهد که رژیم اسرائیل هرروز بیشتر از پیش در انزوا فرومی رود و تنها مانده است.

وقتی در شورای امنیت سازمان ملل تنها امریکا و اسرائیل به یک قطعنامه فلسطینی، رأی منفی می دهند، این خود نشانگر انزوی کم سابقه این رژیم غیر مشروع است.

جولوگیری از انتقال پول های قانونی دولت فلسطینی، یک انتقام جویی عقده مندانه و ناجوانمردانه و به تعبیر صائب عریقات یک جنایت جنگی جدید است که بر پرونده های سیاه و شرم آور این رژیم غاصب می افزاید و بیشتر از پیش آن را در نزد افکار عمومی و داوری وجدان عموم مردم جهان، منفور نشان می دهد.

اما حقوق بین الملل، وجدان بیدار ملت های جهان، صدای اعتراض و دادخواهی نوع دوستان در سراسر جهان و آرای افکار عمومی، سراسر به نفع مردم مظلوم فلسطین و در جهت به انزوا کشاندن بیشتر رژیم اسرائیل است.

خبر

اعلام حمایت باشندگان فاریاب از طرح

«دفاع مستقلانه» جنرال دوستم

ادامه از صفحه اول / مولوی جمالی افزود که نمایندگی شورای عالی صلح افغانستان در تمامی ولایات کشور فعالیت دارد و آغوش مردم و دولت به روی طالبان مسلح باز است تا آنان بیایند و به زندگی صلح آمیز روی بیاورند و دست از تخریب افغانستان بردارند.

وی خطاب به طالبان مسلح گفت: بس است، دیگر مزدوری بیگانگان را نکنید و کسانی هم که حاضر نیستند با پروسه صلح یکجا شوند بدانند که روزی از سوی مردم سرکوب خواهند شد.

رییس شورای صلح افزود که امروز قوای مسلح کشور مجهز و تعلیم دیده می باشند و ما یک بار دیگر وعده می دهیم که با تمام قوت دوشادوش نیروهای امنیتی خود برای تامین امنیت، دفاع از تمامیت ارضی و نوامیس ملی خود یک جا دفاع می کنیم.

امریکا در جریان ۱۳ سال گذشته، نزدیک به ۱.۶ تریلیون دالر را در افغانستان و عراق مصرف کرده است. این پول در بخش های انجام عملیات نظامی، ایجاد پایگاه ها، آموزش نیروهای عراق و افغانستان، بازسازی، کمک های بشردوستانه و سفارتخانه ها هزینه شده است. بر بنیاد سروی نهاد تحقیقاتی کنگره امریکا، ۸۶ میلیارد دالر از این پول که ۴۳ درصد مصرف امریکا در افغانستان و عراق است، برای مبارزه با هراس افکنی در افغانستان اختصاص یافته است.

این نهاد گفته است که ۸۱۵ میلیارد دالر که ۵۱ درصد از کل پول را تشکیل می دهد برای انجام عملیات بر ضد رژیم صدام صرف شده است. ۲۷ میلیارد دالر که دو درصد این مبلغ دانسته شده برای ایجاد پایگاه و تامین امنیت بخش هایی از عراق هزینه شده است.

۸۱ میلیارد دالر یا ۵ درصد از مجموع ۱.۶ تریلیون دالر بودجه اختصاصی عملیات های نظامی خوانده شده که مشخص نیست در افغانستان به مصرف رسیده یا عراق.

در این میان، انتشار این گزارش، پرسش های تازه ای را از سوی ناظران مسایل عراق و افغانستان در پی داشته است.

آنها می پرسند با توجه به وضعیتی که پس از سقوط رژیم صدام در عراق و سقوط رژیم طالبان در افغانستان ایجاد شد و دو کشور هنوز درگیر نبردهای خونین، سخت و غیر قابل پیش بینی با تروریزم هستند، این مبالغ برای چه اهدافی هزینه شده و چرا نتیجه ای به دست نیامده است؟

عراق پس از سقوط رژیم صدام، توانست انتخابات برگزار کند، نهادهای انتخابی به وجود آورد، پارلمان تشکیل دهد، قانون اساسی تدوین کند و اکثریت حاشیه نشین آن کشور در تصمیم گیری های مهم سیاسی و اجتماعی سهیم شدند.

افغانستان نیز گام های مشابهی را

برداشت. در هردو کشور در سال های نخست حضور امریکا، وضعیت عادی بود و امنیت تا حدودی تامین شده بود؛ اما هرچه از سال های حضور امریکا، بیشتر سپری شد، وضعیت در هردو کشور، وخیم تر شد. تروریزم و هراس افکنی، به مرور احیا شد. در کنار تروریزم، عراق که پیشتر از سوی اقلیت سنی اداره می شد، شاهد شکل گیری تنش های فرقه ای و بمب گذاری های مرگبار نیز بود؛ چیزی که خوشبختانه در افغانستان هرگز روی نداد.

عراق و افغانستان؛ هزینه بسیار، پیامد مرگبار

افغانستان اما پیمان استراتژیک و امنیتی را با امریکا و سایر هم پیمانانش امضا کرد؛ اما عراق از این امر احتراز کرد و در نتیجه امریکا ناگزیر شد آن کشور را ترک کند.

اما به باور کارشناسان، به نظر می رسد یکی از اصلی ترین دلایل ظهور داعش و طرح مجدد ضرورت حضور نیروهای خارجی به رهبری امریکا در عراق، عدم امضای پیمان امنیتی میان بغداد و واشنگتن و در نتیجه آن، خروج کامل امریکا از عراق بود.

امریکا عراق را ترک کرد؛ اما هرگز آن کشور و منابع سرشار از طلای سیاه آن را از فهرست اولویت های استراتژیک خود در خاور میانه حذف نکرد. از سوی دیگر، امریکا

نمی توانست نظاره گر این حقیقت تلخ و آزاددهنده باشد که در یک بازی دو سر باخت، صدام را سرنگون کرد؛ اما عملاً قدرت را به اکثریت شیعی متمایل به ایران وا گذاشت. افزون بر آنکه امریکا نیاز به راضی کردن دیگر متحدان منطقه ای تحت سلطه خود به ویژه حکومت سلطنتی آل سعود در ریاض، شیخ نشین قطر و ترکیه به رهبری اردوغان داشت. به همین دلایل، مسیری برای بازگشت مجدد ایالات متحده در عراق باید پیدا می شد.

در چنین تنگنایی، داعش همان نقشی را بازی کرد که طالبان و القاعده در سال ۲۰۰۱ برای حضور امریکا در افغانستان بازی کردند.

با این حال، آنچه برای مردم و دولت عراق روی داد، دست کم بر پایه آمارهایی که در زمینه هزینه های امریکا در جنگ عراق ارائه شده، اصولاً قابل باور نیست.

در افغانستان نیز با توجه به این هزینه ها، چیزی تغییر نکرده است. حد اقل انتظار این بود که تروریزم ریشه کن می شد، امنیت باز می گشت، طالبان یا به صلح وادار می شدند و یا تضعیف می شدند، نیروهای امنیتی باید بر همه چیز مسلط می شدند، مواد مخدر

ناپود می شد و بازسازی، دست کم به اندازه کشورهای در حال توسعه انجام می شد؛ اما هیچیک از این اتفاق ها نیفتاد؛ پس این پول ها در باتلاق عراق و افغانستان، به کام چه کسی رفت و امریکا در مقابل آن چه چیزی کسب کرد که هرگز نسبت به آن، اعتراضی ندارد؟ آنچه در دو کشور رقم خورده، برای مردم هردو کشور، هزینه های سنگین و مرگباری در پی داشته؛ اما آیا برای امریکا نیز چنین بوده است؟ این ابهامی است که هنوز هیچ پاسخی برای آن وجود ندارد.

امریکا اکنون هم در عراق و هم در افغانستان، حضور نظامی در قالب آنچه خود «مستشاران و آموزگاران نظامی» می خواند، دارد.

تولد پیامبر (ص) هدف غائی خلقت

مسلمان بودن تنها تسلیم شدن به اوامر و تکالیف شرعی نیست، بلکه رکن مهم مسلمان بودن این

است که مردم و همسایگان از دست و زبان او در امان باشند.

حوادثی درجهان به وقوع پیوسته که بیانگر عظمت و بزرگی این مولود شریف می باشد.

این عالم دینی گفت که زندگی پیامبر گرامی اسلام (ص) از ولادت تا بعثت و پس از آن پر از رمز و راز و زیبایی هایی است که بشر از وصف آن عاجز می باشد. به گفته ضیایی در عظمت و مقام حضرت پیامبر (ص) همین بس که خداوند در قرآن کریم می فرماید: «ما ارسلناک الا رحمت للعالمین».

به گفته این عالم دینی، باران که در فصل بهار می بارد رحمت است زیرا خاصیت زندگی دارد و زمین مرده را حیات می بخشد، پیامبر گرامی

گزارش

حکومت وحدت ملی با گذشت صد روز،

هیچ دست آوردی ندارد!

گروه کاری مشترک جامعه مدنی می گوید که حکومت وحدت ملی در صد روز نخست کاریش، هیچ گونه دست آوردی نداشته است.

به گزارش خبرگزاری آوا، باری سلام، عضو جامعه مدنی روز یکشنبه در نشست خبری در کابل گفت که حکومت وحدت ملی تنها به دادن وعده های «فریبنده» اکتفا کرده است.

آقای سلام افزود که صد روز نخست حکومت برابر است با شش درصد کل دوره کاری حکومت که تا هنوز کدام کاری ملموس را انجام نداده است. این گروه تاخیر در ایجاد کابینه را یک خلا رهبری و مدیریتی دانسته می گویند که ادامه این روند مردم را نسبت به توانایی حکومت وحدت ملی بی باور خواهد کرد.

اعضای این گروه به دولت هشدار می دهند که هرچه زودتر کابینه را اعلام کند؛ در غیر آن حکومت با اعتراضات گسترده جامعه مدنی و مردمی روبرو خواهد شد.

گفته می شود که علت اصلی تاخیر در معرفی کابینه جدید از سوی رئیس جمهور مذکرات پنهانی او با اعضای ارشد گروه طالبان بوده و تلاش دارد که در کابینه بعضی از اعضای ارشد گروه طالبان را به معرفی گیرد.

گروه جامعه مدنی می گوید که این امر در صورت پذیرفتنی است که طالبان قانون اساسی، حقوق زنان و دوری از تروریزم بین المللی را قبول کنند.

اعضای این گروه ابراز می دارند وظیفه اساسی حکومت خدمت گذاری برای مردم است نه عرصه برای رقابت و زور آزمایی های سیاسی میان سیاست مداران.

این گروه از رهبران حکومت وحدت ملی می خواهند که در رفع اختلافات میان خویش پیوسته بکوشند و نگذارند که اختلافات میان ارکان حکومت روند اصلاحات را به مخاطره افکنده و مردم را نسبت به حکومت بی اعتنا سازد.

همچنان این گروه جامعه مدنی از حکومت وحدت ملی می خواهد که مطابق وعده هایش در کنفرانس لندن باید هر چه زودتر اصلاحات را در کمیسیون های انتخاباتی به میان آورد.

محاکمه علنی عاملان خشونت علیه زنان و تجاوزات جنسی و تامین امنیت شهروندان از دیگر خواست های گروه جامعه مدنی از حکومت وحدت ملی می باشد.

تاخیر در اعلان کابینه حکومت وحدت ملی واکنش های تند جامعه مدنی و آگاهان امور را به همراه داشته است.

رئیس جمهور در هفته قبلی به مردم وعده داده بود که در دوشنبه این هفته (امروز) اعضای جدید کابینه را به شورای ملی معرفی خواهد کرد.

بشار اسد: امریکا و غربیها از درخت

بلندی بالا رفته اند

بشار اسد نوشت: ما در مقابل تحولی در غرب قرار داریم؛ غربی ها ارتباط با دمشق را آغاز کردند و عقب نشینی آنان (از مواضعشان) نیازمند زمان است زیرا آنان از درختهای بلندی بالا رفته اند.

به گزارش آوا به نقل از شبکه العالم، رئیس جمهور سوریه با اشاره به آغاز ارتباط غرب با دمشق تأکید کرد که عقب نشینی امریکا از مواضع خود در قبال سوریه آغاز شده است.

بشار اسد در جمع اعضای حزب بعث سوریه در طرطوس گفت که این چرخش کند بوده و او با ما در حال مانور دادن است.

روزنامه «الانخبار» با انتشار این مطلب به نقل از بشار اسد نوشت: ما در مقابل تحولی در غرب قرار داریم؛ غربی ها ارتباط با دمشق را آغاز کردند و عقب نشینی آنان (از مواضعشان) نیازمند زمان است زیرا آنان از درختهای بلندی بالا رفته اند.

اسد در این دیدار که در اواخر نوامبر ۲۰۱۴ انجام شده بود، درباره نبرد حلب تأکید کرد که آزادسازی این شهر باید ادامه یابد، زیرا پس گرفتن این شهر طرح اردوغان برای ایجاد منطقه حائل را ساقط می کند.

بشار اسد همچنین درباره ثبات مواضع روسیه و روابط راهبردی کشورش با جمهوری اسلامی ایران ابراز اطمینان کرد و گفت، مصر سعی می کند نقش یک میانجی را در سوریه بازی کند که این امر مستلزم وجود روابطی خوب بین طرفین است.

دموکراسی در حاشیه، دموکراسی بی صلاحیت

شوراهای ولایتی می بایست به عنوان یک قوه ناظر بر عملکردهای حکومت محلی عمل کند و مسؤولان محلی در قبال نمایندگان مردم در شوراهای ولایتی، پاسخگو باشند؛ درست همان چیزی که در مورد اعضای کابینه و دیگر مسؤولان حکومت مرکزی و پارلمان جریان دارد.

اداره ارگان‌های محلی، روز یکشنبه، نشست دو روزه ای را با عنوان «نمایندگی بهتر برای اعضای جدید شوراهای ولایتی» در کابل آغاز کرد.

در این نشست اعضای شوراهای ولایتی کابل، پروان، پنجشیر، کاپیسا، لوگر، بامیان، وردک، فراه، غور و دایکندی اشتراک کرده بودند. هدف از برگزاری این نشست، آگاهی‌دهی اعضای شوراهای ولایتی از مسؤولیت‌ها و وظایف شان، چگونگی فعالیت شوراهای ولایتی در سطح محل، جایگاه شوراهای ولایتی در نظام کنونی و نحوه تجهیز، تأمین مالی و حمایت از شوراهای ولایتی اعلام شده است.

این در حالی است در برگزاری انتخابات اخیر شوراهای ولایتی که همزمان با انتخابات ریاست جمهوری به تاریخ ۱۶ حمل سال جاری خورشیدی برگزار شد اما و اگرهای فراوانی وجود داشت؛ با وجود همه اینها، نتایج این انتخابات بحث برانگیز، سرانجام پس از پایان یافتن تنش‌های انتخابات ریاست جمهوری، اعلام شد و به رغم اعتراض‌های شدیدی که در برخی مناطق ایجاد شد و همچنین ادعاها در زمینه دستبرد کمیسیون انتخابات در فهرست نهایی نتایج انتخابات، این شوراها در سراسر کشور، آغاز به کار کردند.

با این حال، به باور کارشناسان، شوراهای ولایتی هنوز به آن معنا که انتظار می‌رود، جایگاه حقوقی و اداری قابل تعریف و معتبری پیدا نکرده‌اند و هنوز در زمینه صلاحیت‌ها و کارکردهای این نهاد، تردیدهای جدی وجود دارد.

احمدضیا مسعود؛ نماینده فوق‌العاده رئیس‌جمهور در امور اصلاحات و حکومت‌داری خوب در این نشست دور روزه، در مورد جایگاه شوراهای ولایتی در کشور صحبت کرد.

آقای مسعود گفت که شوراهای ولایتی حیثیت «پارلمان کوچک» را در ولایت خود دارند و باید به گونه درست نقش نظارتی شان را در امور ولایت داشته باشند.

تعبیر پارلمان کوچک، پیش از این نیز از سوی کسانی که نسبت به جایگاه کنونی این شوراها اعتراض داشته‌اند به کار رفته است.

بربنیاد استدلال این گروه از منتقدان، شوراهای ولایتی می‌بایست به عنوان یک قوه ناظر بر عملکردهای حکومت محلی عمل کند و مسؤولان محلی در قبال نمایندگان مردم در شوراهای ولایتی، پاسخگو باشند؛ درست همان چیزی که در مورد اعضای کابینه و دیگر مسؤولان حکومت مرکزی و پارلمان جریان دارد.

با این وجود، شوراهای ولایتی طی سال‌های گذشته، جایگاهی نمادین و فاقد کارکرد مؤثر و مهم در ترکیب ادارات محلی در ولایات داشته و نمایندگان آن یا در نتیجه دخالت‌های صریح والی‌ها، مجبور به اطاعت بی‌چون و چرا از آنها شده‌اند و یا در برخی موارد، بروز تنش میان والی و اعضای این شوراها، حتی منجر به تعطیلی این نهاد ناظر مردمی و محلی گردیده است.

اکنون نماینده فوق‌العاده رئیس‌جمهور در امور اصلاحات و حکومت‌داری خوب می‌گوید که به اعضای شوراهای ولایتی باید اختیارات بیشتری داده شود.

به‌گزارش خبرگزاری آوا، آقای مسعود گفت که دادن اختیارات بیشتر به شوراهای ولایتی و ولایت‌ها، باعث می‌شود که آنان به تنهایی پروژه‌ها را تطبیق کنند.

نماینده رئیس‌جمهور در امور اصلاحات و حکومت‌داری خوب تاکید کرد که شوراهای ولایتی باید در سطح ولایات نهادینه شود.

این بخش از سخنان او به باور ناظران، نشان می‌دهد که هنوز والی‌های خودکامه و خودسر مستقر در ولایات که غالباً در فساد، نامانی، سوء مدیریت و غصب زمین نیز دست دارند، وجود نهادی مردمی، دموکراتیک و منتخب به نام شورای ولایتی را به رسمیت نشناخته و به همین دلیل، این شوراها نیز از قدرت عمل چندانی برخوردار نیستند.

در این میان، عدم حمایت‌های نیرومند حکومت مرکزی از این نهاد مردمی هم به والی‌ها و رؤسای حکومت‌های محلی امکان داده است؛ تا با خطاطی آسوده و به گونه

صریح، وجود چنین نهادی را از اساس نادیده بگیرند. به باور منتقدان، این امر نشانگر آن است که حتی مسؤولان حکومت مرکزی نیز در ۱۳ سال گذشته به دموکراسی و قدرت مردم، آنگونه که باید، باور نداشته‌اند و به همین دلیل،

برخلاف وکلای پارلمان، از نزدیک با مردم در ارتباط‌اند و با خواسته‌ها، آرزوها و نیازهای آنان سروکار دارند و آشنا هستند. بر این اساس، تضعیف شورای ولایتی به معنای تضعیف دموکراسی، کاهش رابطه مردم با دولت و در

ولی سناتورهایی که از ولایت‌ها آمده‌اند می‌گویند سناتوران قبلی هنوز مایل نیستند کرسی‌های خود را به سناتوران جدید واگذار کنند. محمدنادر بلوچ؛ سناتور جدید ولایت ارزگان گفته است: «سناتوران از روزی که براساس قانون

شوراهای ولایتی طی سال‌های گذشته، جایگاهی نمادین و فاقد کارکرد مؤثر و مهم در ترکیب ادارات محلی در ولایات داشته و نمایندگان آن یا در نتیجه دخالت‌های صریح والی‌ها، مجبور به اطاعت بی‌چون و چرا از آنها شده‌اند و یا در برخی موارد، بروز تنش میان والی و اعضای این شوراها، حتی منجر به تعطیلی این نهاد ناظر مردمی و محلی گردیده است.

برای نهادها و چهره‌های اقتدارگرا و خودکامه این فضا را فراهم کرده‌اند؛ تا همواره در جریان اعمال قدرت و صلاحیت خود، آشکارا مردم و نمایندگان آنها را نادیده بگیرند، صلاحیت آنها را غصب کنند و به این ترتیب، دموکراسی را به حاشیه برانند و اقتدارگرایی و نوعی تحکم، استبداد و خودکامگی اداری محلی را جایگزین آن کنند.

این در حالی است که شوراهای ولایتی، یکی از معدود نهادهایی است که نزدیک‌ترین ارتباط را با توده مردم دارد. نمایندگان این شورا با رأی مستقیم مردم برگزیده می‌شوند و از آنجایی که آنها در ولایات قرار دارند

نهایت، زمینه‌سازی برای باروری و رشد استبداد و دیکتاتوری از پایین به بالاست. در یک رویداد دیگر، اخیراً گزارش شد که ۳۴ نماینده منتخب شوراهای ولایتی، یکماه است که اعتبارنامه عضویت در مجلس سنا را در دست دارند؛ اما هنوز به مجلس راه نیافته‌اند.

با پایان روند انتخابات شوراهای ولایتی و برگزاری انتخابات داخلی این شوراها برای گزینش یک‌ثلث اعضای مجلس سنا از سوی شوراها، رئیس مجلس سنا صلاحیت قانونی دارد که آنها را به مجلس معرفی و مراسم تحلیف این نمایندگان را برگزار کند.

اعتبارنامه‌های خود را به دست می‌آورند، سناتوران رسمی هستند و باید بیاینده بدون چون و چرا مراسم تحلیف را به جا آورند... با تأسف، سناتوران جدید از ۳۱ از ولایت آمده‌اند و مدت یکماه می‌شود که در کابل حضور دارند؛ اما هیچ توجهی صورت نمی‌گیرد. این نمایانگر آن است که امروز هم در افغانستان کسی صدای قانون را نمی‌شنود.»

این در واقع، بعد دیگری از تلاش برای کاهش نقش مردم در حکومت، قدرت‌گیری نهادهای انتخابی و مردمی و در نتیجه به حاشیه راندن دموکراسی است.

مجلس سنا و شورای ولایتی از نظر میزان صلاحیت و کارکرد اعتبارنامه‌های خود را به دست می‌آورند، سناتوران رسمی هستند و باید بیاینده بدون چون و چرا مراسم تحلیف را به جا آورند... با تأسف، سناتوران جدید از ۳۱ از ولایت آمده‌اند و مدت یکماه می‌شود که در کابل حضور دارند؛ اما هیچ توجهی صورت نمی‌گیرد. این نمایانگر آن است که امروز هم در افغانستان کسی صدای قانون را نمی‌شنود.»

حقوقی از یک وضعیت برخوردار اند؛ با این حال، در درون این نهاد نیز اراده ای برای به رسمیت شناختن رأی مردم و ارزش‌گذاری به جایگاه نمایندگی مردم وجود ندارد.

هیأت اداری مجلس سنا می‌گوید که معرفی سناتوران جدید به حضور رئیس‌جمهوری در مراسم تحلیف آنها در مجلس موکول شده است. عزیزالله الفتی؛ نایب‌منشی مجلس سنا که خود از کسانی است که باید مجلس را ترک کند، می‌گوید اشرف غنی؛ رئیس‌جمهوری گفته که در یکی از روزهای هفته آینده به مجلس سنا می‌آید و شخصاً مراسم تحلیف سناتوران جدید را برگزار می‌کند.

به این ترتیب، برخی از ناظران می‌پرسند که آیا تأخیر رییس‌جمهور در برگزاری مراسم تحلیف نمایندگان جدید مجلس سنا مؤید این نکته نیست که حتی او نیز تمایل ندارد دموکراسی را از حاشیه به متن بیاورد و به آرا و انتخاب مردم دست کم در انتخابات شورای ولایتی، احترام بگذارد؟

اعضای پارلمان تا ۲۰ روز دیگر به تعطیلات ۴۵ روزه زمستانی خواهند رفت؛ حالا سناتوران جدید می‌گویند طنز روزگار این است که آنها هنوز راهروهای مجلس را بلد نشده‌اند به تعطیلات بروند!

مجلس سنا ۱۰۲ عضو دارد که یک‌ثلث آن را رئیس‌جمهوری برای پنج سال منصوب می‌کند. ۳۴ عضو دیگر مجلس را شوراهای ولایتی برای چهار سال برمی‌گزینند. ثلث سوم اعضای سنا از سوی شوراهای ولسوالی‌های ۳۴ ولایت برگزیده می‌شوند.

در دو دور گذشته مجلس سنا این ثلث آخر هم به فرمان حامد کرزی از سوی شوراهای ولایتی برگزیده شده بود؛ چرا که شوراهای ولسوالی‌ها اصلاً برگزار نشد؛ ولی حالا گفته می‌شود که سال آینده انتخابات شوراهای ولسوالی‌ها برگزار می‌شود که اگر این اتفاق بیفتد، یک گام دیگر به تقویت دموکراسی و کاهش فاصله حکومت و مردم نزدیک می‌شویم؛ اما لازمه اصلی و اولی این اقدام، اصلاح سیستم فاسد و علیل و ناکارآمد انتخاباتی افغانستان است.

طالبان سیاسی می‌شوند؟

به اهداف خود دست پیدا کنند. تا وقتی نیروهای آمریکایی حضور داشتند، قصد آن بود که با عملیات نظامی و وارد آوردن تلفات انسانی به غربی‌ها آنها را مستاصل و مجبور خواهند کرد که خاک افغانستان را ترک گویند و افغانستان همانند گذشته در دست استخبارات پاکستان قرار گیرد، آنگاه هر چه تسمه خواستند از کرده افغان‌ها بکشند و به هر مقصدی که مایل بودند دست پیدا کنند.

پاکستانی‌ها آرزوی خود را هیچ‌گاه کتمان نکردند در زمان حکومت حزب مردم، رضا گیلانی نخست‌وزیر آن کشور، با یک بسته پیشنهادی عنوان حکومت آقای کرزی وارد افغانستان شد، یکی از مواد این بسته این بود که به آقای کرزی پیش‌نهاد شده بود که به امضای پیمان امنیتی با امریکا مبادرت نکند، پاکستانی‌ها

خشونت ورزی نه از آدمیان عاقل سر می‌زند و نه هم نتیجه عاقلانه به دست می‌دهد. در این صورت به جای سلاح به صلاح تن می‌دهند و به جای خون ریزی به چانه زنی‌های سیاسی می‌پردازند. از قدیم گفته‌اند جنگ میان آدمیان وقتی صورت می‌گیرد که انبان منطق تهی گشته باشد. انسان‌ها تا آنجا که به

عصای منطق تکیه کنند از خشونت دوری خواهد گزید و برای رسیدن به امیال و آرزوهای خود آدمیان دیگر را قربانی نه خواهند کرد.

راه دومی که گروه‌های جنگ طلب و خشونت ورز را به روی میز مذاکره می‌کشاند، زور و اجبار است. در این جهان کسی نیست که دارای زور و قدرت مطلق باشد. هر زوری سرانجام به پای زور دیگر سر خم خواهد کرد و کرنش خواهد نمود. طالبان بیش از یک دهه اسیر دام نظامیان پاکستان بودند، و سران نظامی پاکستان چنین می‌اندیشیدند که گویا با جنگ و خشونت می‌توانند

ادامه از صفحه اول / این فرصت در اختیار آنها گذاشته شده باشد که از میان گزینه‌های گوناگون آن که صواب است را اختیار کرده باشد و دست از خشونت و رعونت و آدم‌کشی برداشته باشد.

طالبان از بدو تولد خود که محصول آمیزش و ازدواج انگلیسی-عربی است (به قول خانم بوتو نخست‌وزیر وقت پاکستان) و با دیگگی پاکستان به وجود آمده، تا هنوز در خدمت اهداف نظامیان پاکستان قرار داشته و نشانه و علامتی دال بر رشد فکری آن گروه محرز و مسلم نشده است که بتوان به سیاسی شدن این گروه باور ایجاد گردد. گروه‌هایی از نوع طالبان از دو مجرا به سیاست‌ورزی روی می‌آورند؛ نخست این که فضای تنفسی لازم به وجود آید، مدتی از فاز نظامی دست کشیده و فاصله بگیرند و به تفکر و اندیشه بپردازند و شاید نتیجه تفکر و اندیشه‌ورزی، آنها را به این اصل و حقیقت معتقد و باورمند سازد که

با سیاسی کردن این گروه اهداف خود را راه دیگر دنبال کنند.

سیاسی شدن، از یک سو، بخشی از طالبان در بدنه حکومت افغانستان جای می‌گیرند و می‌تواند منافع سیاسی برای پاکستانی‌ها کمایی کنند. از سوی دیگر افراط‌گرایی و خشونت ورزی طالبان پاکستان را نیز در کام خواهد کشید و در نتیجه به نفع حکومت پاکستان نیز تمام نه خواهد شد، کما این که نتایج خشونت ورزی در افغانستان این نتیجه معکوس را برای پاکستانی‌ها نیز به بار آورده است. نتیجه ای که می‌توان گرفت آنست که سیاسی کردن طالبان پروژه ای از سوی حکومت پاکستان است تا با فاز جدید به بازی بپردازند. و این گزینه را امتحان کند که چقدر می‌تواند به اهداف خود دست یابد. البته اگر این روند به نتیجه نرسید کارت‌هایی دیگری به نام گروه حقانی در اختیار پاکستان قرار دارد که ممکن است بار دیگر از آنها استفاده کند.

انصاف

خبر

فتوای آیت الله سیستانی

برای حفظ حقوق شهروندان مناطق آزاد شده عراق

آیت الله سیستانی مجددا هر گونه تعدی به اموال شهروندان عراقی در مناطق آزاد شده را حرام اعلام کرد.

به گزارش خبرگزاری آوا به نقل از تسنیم، دفتر آیت الله سیستانی با صدور بیانیه‌ای درباره غارت دارایی‌های مردم در مناطق آزاد شده بیان کرد: مرجعیت مکرر بر حرام بودن تعدی به اموال شهروندان در مناطق آزاد شده تاکید دارد.

در این بیانیه آمده است: مرجعیت به شیخ عبدالمهدی الکربلایی توصیه کرده است که در بیشتر خطبه‌های خود به حرام بودن آن پردازد و از دولت خواسته است که برخورد کوبنده‌ای با متجاوزان به املاک و محرمات و حقوق مردم داشته باشد.

دفتر آیت الله سیستانی تاکید کرد: با وجود آن ما مجدد اعلام می داریم که دارایی‌های شهروندان در مناطقی که نیروهای امنیتی و مردمی یا دیگر گروه‌ها به آن وارد می شوند به مثابه غنایم جنگی نیست.

در این بیانیه با تاکید بر اینکه «این تاثیر بسیار بدی بر همزیستی مسالمت آمیز میان ملت واحد دارد» خطاب به مردم عراق آمده است: ای مردم تقوای خدا را پیشه کنید و با دست خود خویشتن را به هلاکت نیندازید.

عبدالمهدی الکربلایی در خطبه‌های نماز جمعه بیستم آگوست ۲۰۱۴ تعدی به اموال و هتک حرمت و کرامت شهروندان از جانب کسانی که با لباس دفاع از کشور فعالیت می کنند را محکوم کرده بود.

داعش

بن لادن را «مرجئه»، الظواهری را «منحرف» و ملا عمر را «گمراه» خواند

گروه داعش در شماره جدید مجله خود «دابق» از اسامه بن لادن و ایمن الظواهری به شدت انتقاد و بن لادن را پیرو فرقه «مرجئه» و مخالف عقیده اهل سنت و جماعت و الظواهری و ملا عمر را گمراه خوانده است.

به گزارش خبرگزاری آوا به نقل از شبکه خبری العربیه، گروه داعش در شماره جدید مجله خود «دابق» که به زبان انگلیسی چاپ می‌شود، از زبان شخصی که از همراهان ابومصعب الزرقاوی، رهبر سابق القاعده عراق، معرفی شده آورده است: اسامه بن لادن، رهبر سابق القاعده پیرو فرقه «مرجئه» و مخالف عقاید اهل سنت و جماعت بود.

«مرجئه» یکی از فرقه‌های اسلامی است که با نظر خوارج و همچنین اهل سنت در ارتکاب گناهان بزرگ و دیگر مسائل عقیدتی مخالف و معتقد است نمی‌توان کسی که به وحدانیت خدا ایمان آورده باشد را تکفیر کرد و کافر خواند.

در واقع فرقه مرجئه معتقد است که چون نمی‌توان از عقیده باطنی کسی خبر داشت و نمی‌شود فهمید که به راستی چه کسی کافر است و چه کسی فاسق، پس باید ثواب و عقاب آنان را تا روز قیامت به تاخیر انداخت تا خدا درباره آنان داوری کند.

به گزارش ایسنا، داعش همچنین از جنبش طالبان افغانستان انتقاد کرد و ملا محمد عمر، رهبر آن را یکی از گمراهان در افغانستان دانسته و ایمن الظواهری، رهبر کنونی القاعده را نیز منحرف و گمراه خوانده است.

داعش در مجله خود همچنین ابوقتاده الفلستانی، یکی از متهمان به جرایم تروریستی که از سوی بسیاری از کشورها تحت پیگرد است، ابومحمد المقدسی، از برجسته‌ترین نظریه پردازان جریان سلفی، ابومصعب الزرقاوی، رهبر سابق القاعده عراق و محمد النضاری را از گمراهان و شیوخی دانست که مردم را به سوی جهنم فرا می‌خوانند.

ورود نیروهای غربی کار آسان تر و کم هزینه تری بود؛ در حالی که اکنون کشت و قاچاق مواد مخدر به یک معضل منطقه ای تبدیل شده است.

هیچ کشوری به تنهایی و بدون یک استراتژی منطقه ای و همکاری های همگانی نمی تواند با این معضل روبرو شود. کشورهای همسایه افغانستان با آن که هزینه های مادی و معنوی سنگینی پرداخته اند اما به وضعیت مطلوب و قابل قبول دست نیافته اند، علت اساسی نیز آنست که این معضل پیچیدگی های بسیاری یافته و نیازمند عزم منطقه ای است.

باید ادعا کرد بخشی از قاچاقچیان مواد مخدر در زیر چتر حکومت آقای کرزی به رشد و بالندگی رسیدند، به قول معروف مار بودند به افعی تبدیل شدند، و با دست باز به رفت و آمدهای خارجی و داخلی پرداختند، با مافیای منطقه ای مواد مخدر ارتباط بسیار محکم و سیستماتیکی برقرار کردند که در شرایط کنونی نه کشف آن کار آسانی است و نه مبارزه با آن با سهولت انجام می یابد. حکومت افغانستان بدین نکته وقوف دارد و می داند که مبارزه با خشونت و افراط گرایی طالبانی دارای وجوه و ابعاد فراوانی است.

نمی توان از این کنیزالاضلاع، صرف به ضلع طالبان پرداخت و از اضلاع دیگر آن غافل بود. سخن آخر این که نیروهای غربی با امکانات و تجهیزاتی که در اختیار داشتند و با اطلاعات وسیعی که از طریق هوا و زمین به دست می آوردند و نقاط کانونی کشت تریاک و تولید مواد مخدر را بهتر می توانستند شناسایی کنند و با اطلاعات وسیع و هم جانبه با این معضل مواجه شوند. متأسفانه این کار را نکردند. این مشکل اینک به دوش حکومت افغانستان مانده است. حکومتی که هم باید تلاش کند تا تاوان فساد حاکم در دستگاه حکومت آقای کرزی را بپردازد و هم با پروژه های ناقص به جا مانده از نیروهای خارجی مواجه شود.

م. سمنگانی

به پایان آمد این دفتر اما حکایت ...

برای آن که نیروهای انگلیسی جان خود را حفظ کرده باشند و خطر کمتری متوجه آنها باشد عملاً این مسئولیت را کنار نهادند و از آن چشم پوشیدند. این گونه سهل انگاری ها با به سخن بهتر مسئولیت ناشناسی ها سبب شد که کشت تریاک و تولید مواد مخدرو قاچاق آن، سیر صعودی پیدا کند و هر سال بیشتر از سال گذشته افزایش یابد. آمارهایی که منتشر شده است نشان می دهد که بیش از ۹۰ درصد کشت تریاک و تولید مواد

مخدر در ولایت های جنوبی کشور به ویژه در هلمند صورت می گیرد. آنجا که نیروهای انگلیسی مسئولیت مبارزه با آن را به عهده گرفته بودند.

گفتنی است که حکومت آقای کرزی نیز در سالهای اول روی کار آمدن خود چندان نقش و سهمی در جلوگیری از کشت تریاک و تولید مواد مخدر نداشت؛ اما زمانی هم که ارتش و پولیس ملی افغانستان شکل گرفتند، متأسفانه اراده ی سیاسی برای مبارزه با مواد مخدر ایجاد نشد. این معضل با گذشت بیش از سیزده سال اکنون از کانونی ترین معضل امروز در افغانستان شمرده می شود.

غربی ها در حالی ختم ماموریت نظامی خود را اعلام داشته اند که کشت تریاک و تولید مواد مخدر با پیچیدگی های فراوانی همراه است.

اگر اراده ای برای مبارزه وجود می داشت؛ شاید کاهش کشت تریاک در بدو

دانستند که کشت تریاک بیشتر به جامعه افغانستان لطمه خواهد زد و سبب ناامنی اتباع کشورهای غربی نمی شود. با این دید، به کشت تریاک و قاچاق مواد مخدر به عنوان یک معضل استراتژیک ننگریستند و در سال های اول ورود به افغانستان هیچ توجهی جدی به ضبط و مهار(کنترل) کشت تریاک صورت نگرفت.

تنها نیروهایی که مسئولیت مبارزه با کشت تریاک را به عهده گرفتند، نیروهای انگلیسی در ولایت هلمند بود. با آنکه این

نیروها در هلمند حضور داشتند اما از کشت تریاک کاسته نشد و تولید مواد مخدر کاهش پیدا نکرد. آمارهای سالانه نهادهای بین المللی نشان می داد که کشت تریاک افزایش چشم گیر یافته است. عملیات های نظامی ای که در سالهای ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱ علیه طالبان در هلمند صورت گرفت، نشان داد که نه تنها مبارزه ای صورت نگرفته حتما نیروهای انگلیسی به رادیوی محلی دستور داده بوده که علیه کشت تریاک برنامه ای پخش نکنند. تنها دلیل این کار نیز گفته شده بود که منع کشت تریاک باعث می شود که مردم به طالبان تمایل پیدا کنند و در نتیجه ناامنی افزایش پیدا کند. بنابراین کشت تریاک به جای آن که با حضور نیروهای غربی در هلمند کاهش پیدا کند، افزایش قابل ملاحظه ای نیز یافت و نیروهای انگلیسی عملاً در رواج کشت تریاک، سهم و نقش عمده ای داشتند.

قسمت دوم مبارزه با کشت مواد مخدر حکومت طالبان در افغانستان یک مشکل سیاسی صرف نبود، بلکه طالبان و حکومت نام نهاد آن گروه، مجموعه ای از مشکلات را دامن گیر مردم افغانستان و منطقه ساخته بود. مشکل اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی از زمره مشکلاتی بود که برای همه مردم قابل درک و لمس بود. هر عاملی که می توانست این همه مشکلات را دفع کند یا حداقل کاهش دهد، مورد استقبال قرار می گرفت. از این جهت بود که حضور نیروهای غربی با استقبال کم سابقه ی مردم افغانستان مواجه شد و تصور نیز بر آن بود که حضور غربی ها به معنای پایان همه دشواری ها در کشور خواهد بود. از جمله معضل حادی که افغانستان به آن مواجه بود کشت تریاک بود که در حکومت طالبان رونق و رواج بسیار گسترده ای پیدا کرده بود. هیچ قراء و قصبه ی افغانستان نبود که از این بلا در امان مانده باشد و در آن تریاک کشت نشود و تعدادی آغشته به مواد مخدر نباشند. مردم، معضل کشت مواد مخدر را با حضور طالبان گره خورده می دانستند و باور داشتند که مبارزه با طالبان بدون مبارزه با کشت تریاک، نادیده گرفتن ضلعی از اضلاع ناامنی در کشور است. و این دو بلا چنان در هم آغوشی و هم جوشی قرار دارند که نمی توان به یکی پرداخت و از دیگری صرف نظر کرد و یا نادیده انگاشت. لذا حضور غربی ها در افغانستان به معنای خاتمه یافتن حکومت طالبان از یک سوی و ختم کشت تریاک و تولید مواد مخدر از سوی دیگر تلقی می گردید و غربی ها نیز می دانستند که وجود طالبان با مواد مخدر و تریاک چنان گره خورده و ممزوج شده است که نمی توان آن را از دیگری تفکیک کرد و نگاه جداگانه به هر کدام انداخت .

غربی ها اما؛ برخلاف انتظار مردم، این دو مشکل را از هم جدا ساختند و اولویت را مبارزه با طالبان دادند، چون می

انتقاد سرپرست ولایت بلخ از بی توجهی عمدی

جامعه جهانی به زیر ساخت های افغانستان

همان ۱۳ سال پیش انجام می دادند. نور تاکید کرد که اگر همان چند سال پیش، نیروهای امنیتی افغانستان تجهیز می شدند و قابلیت های آنان بالا برده می شد، امروز ما در وضعیت بسیار خوبی قرارداشتیم.

سرپرست مقام ولایت بلخ علاوه کرد که متأسفانه جامعه جهانی و نیروهای خارجی، در دو بخش مهم؛ ساخت پروژه های زیر بنایی کشور (به جز سرکها) مانند؛ بند های آب و تولید برق برای تولید انرژی و آبیاری زمینهای زراعتی و خط آهن و دیگر پروژه های مهم و زیر ساخت اقتصادی توجه نکردند.

وی افزود ناتو در بخش تجهیزات نظامی نیروهای امنیتی از جمله قوای هوایی افغانستان قصدا توجه نکردند و این امر باعث شده نیروهای امنیتی همچنان ضعیف و متکی به نیروهای خارجی باقی بمانند.

رییس اجرایی حزب جمعیت اسلامی افغانستان افزود که حداقل انتظار می رود در آینده جامعه جهانی با همت نیروهای امنیتی و مردم افغانستان برای جبران این کمبودی ها اقدام و تلاش کنند.

سرپرست مقام ولایت بلخ می گوید که جامعه جهانی به تجهیز نیروهای امنیتی افغان و ساخت پروژه های زیر بنایی کشور ما، عمدا بی توجهی کرده است.

به گزارش خبرگزاری آوا، سرپرست مقام ولایت بلخ در یک کنفرانس خبری با انتقاد شدید از جامعه جهانی گفت که متأسفانه در ۱۳ سال گذشته در قسمت تجهیز نیروهای امنیتی افغانستان از جمله قوای هوایی و ساخت پروژه های زیر بنایی (به جز سرکها) قصدا بی توجهی صورت گرفته است.

وی افزود که من حدود ۱۳ سال پیش نیز به حضور ۷۰ هزار نفری نیروهای امنیتی بین المللی در افغانستان انتقاد کرده بودم، چرا که حضور این تعداد سرباز خارجی برای تامین امنیت افغانستان کاملاً مضحک و مسخره بود.

وی افزود: برنامه هایی که نیروهای ناتو و جامعه جهانی برای افغانستان داشتند پر از اشتباه بود و ای کاش کاری را که می خواهند پس از گذشت ۱۳ سال در بخش تعلیم و تربیه، مشاوره و تجهیزات نظامی و حمایت قاطع در افغانستان انجام بدهند را

توقف کار استخراج نفت خام

در ولایت سرپل

مسئولان محلی سرپل می گویند که از چندی بدین سو کار استخراج نفت خام این ولایت به دلیل عدم تصفیه حساب مالی شرکت های قراردادی با وزارت معادن و پترولیم کشور توسط کشور چینی متوقف شده است.

به گزارش خبرگزاری آوا، ولایت سرپل یکی از حوزه های بزرگ نفتی افغانستان به شمار می رود که داری منابع سرشار نفت، گاز، مس و زغال سنگ می باشد. عبدالجبار حقیبین؛ سرپرست ولایت سرپل به این خبرگزاری گفت که از چندی بدین سو کار استخراج نفت خام انگوت و قشقری این ولایت توسط شرکت چینی متوقف شده که دلیل این توقف عدم تصفیه حساب مالی شرکت های قراردادی با وزارت معادن و پترولیم کشور می باشد.

حقیبین علاوه کرد که نظر به گفته مسئولین این شرکت قرار دادی، کار استخراج نفت خام در سرپل از سر گرفته می شود و در آینده نزدیک یک پالایشگاه بزرگ نفت در شهر شیرغان مرکز ولایت جوزجان نیز ساخته می شود. منابع نفتی انگوت جزئی از حوزه نفتی